

ваю; откину, откидваю: Отхвърли булото си. *Р. 74. 2)* отвергну, отвергаю: Народноото събрание отхвърли предложението на **Х. Отхвърли** са выскочу: Охъ! ка' си зачу Неткова мама, Та ся отъ талигъ отфрли,— Стъ носила Нетка прѣгърна. *Ч. 293.*

Отхлупъ *м. св.* **Отхлупямъ** **Отхлупвамъ** *м. да.* открю, открываю, откупорю, откупориваю: Отишли, та оставили делвата съ маджунитъ (петмезъ) отхлупена. *Л. Д. 1870 р. 169.* Когато дошелъ редъ за руба, той отхлупилъ паницата, и сички видѣли въ нея—нѣколко жълтици. *ib. 75 р. 160.*

Отхóдж **Отхóдямъ** **Отхáдямъ** **Отхóждамъ** **Отхáждамъ** *м. да.* ухожу: Отхождамы връзъ Гръцитѣ. *Р. 37.* На отходвенето зетовскиотъ татко фарлятъ дробни пари надъ главата отъ невѣстата. *М. 516.*

Отхрана *с. ж.* воспитаніе: Той е безъ добра отхрана. *Л. Д. 1870 р. 167.* Родителитѣ помагатъ на учителитѣ въ отхраната на дѣцата. *ib. р. 151.*

Отхранъ *м. св.* **Отхранвамъ** **Отхранювамъ** *Ч. м. да.* 1) воспитаю, воспитываю: Майката въспитава или отхранва добритѣ наклонности. *ib. р. 172.* Стари и злѣ отхранени хора. *ib. 76 р. 135.* Отхраненъ въ обычаи и въ старѣ вѣрж на дѣда си и баща си. *Р. 29. 2)* откормляю, откармливаю: Цвилатъ коне отхранени. *К. I, 19.* А защо ма не повикахте, когато заклахте жълтиятъ мисиръ когото бѣхте отхраниле съ орѣхи? *ib. II, 13. 3)* вскормлю: Слáвей Марійка молеше... Ала ми остави крилцата Че имамъ дребни слáвеи, Слáвеи да си отхранѣмъ Едното да ти харѣжъ. *Д. 58, 19—23.*

Отцѣнка *с. ж. у Рак.* 1) отломокъ: Еленскы мнимъ първобытнѣ, языкъ е отцѣнка отъ българскаго. *Пк. XXIII. 2)* отдѣлѣніе: Отцѣнка еленскаго народа отъ българскаго народа. *ib.*

Отцѣнникъ *с. м.* отщепенецъ, сепаратистъ. *Бог.*

Отцѣпъ *м. св.* **Отцѣпвамъ** *м. да.* 1) нащеплю, щеплю (лучину): Скоро да идешъ дома си, майка ти та рука да отцѣпишъ борна, да донесешъ вода да напаришъ на воловето. *Ч. 108. 2)* оторву, отрываю, отдѣлю, отдѣляю: Машиха зла гъркыня царица Бѣше причина того раздора Цар' Александрова вдовица Видниъ отцѣпи силнѣ подиоръ! *Гн. 74.* Врътоцѣне отцѣпени така отъ свѣта живѣхъ въ найголѣмъ сиромашіи и глупостъ. *Л. Д. 1869 р. 127.* Схизматицы (откъснати, отцѣпени). *ib. 73 р. 288.* **Отцѣпъ** са **Отцѣпвамъ** са **отдѣлюсь**, **отдѣляюсь**: Западната черква едикога си са отцѣпи отъ источната.

Отчаенъ *пр.* отчаянный. **Отчаяние** *с. с.* отчаяніе: Пращи по гърбътъ ни турската тояга И чуе са отчаенъ гласъ. *К. I, 68.* На бойните поля клѣтви страшни ечатъ, И отчаянното по-силно става отъ день на день. *ib. 15.*